En Månskensnatt På Slottsbacken

Gunnar Wennerberg

1
Magistern:
Herre min Gud, hvad den månen lyser,
Se, hvilken glans utöfver land och stad!

Glunten:
Himlen är klar och hvar stjärna myser
Vänligt emot oss ner och vinkar glad.

Bägge:
Der flammar Sirius, der Orion,
Der plaskar Svanen i ætherns bad.
Herre min Gud, hvad den månen lyser,
Se, hvilken glans utöfver land och stad!

2
Magistern:
Högt opp i Slottet hvarenda ruta
Blixtrar, som vore den en ädelsten.

Glunten:
Tänk dig vid tornet en Prins med luta,
Fladdrande lockar och charmanta ben!

Bägge:
Och i ett fönster Cecilia Wasa,
Bländande skön uti månens sken!
Högt opp i Slottet hvarenda ruta,
Blixtrar, som vore den en ädelsten.

9
Magistern:
Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.

Glunten:
Märk vid dess fot hvilken nattlig dimma
och vid dess spetsar hvilket härligt ljus!

Bägge:
Gloria Deo in excelsis! Nog är det klent
här i jordens grus.
Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.

10
Magistern:
Mycket det finnes ännu att skåda,
Om vi på andra sidan slottet gå.

Glunten:
Om ja – men som vi ä' trötta båda,
glömma vi det, ty nu är klockan två.

Bägge:
Tron inte därför, I bleka stjärnor,
att vi gå hem! – Å nej, tron ej så!
Mycket det finnes ännu att skåda,
om vi på andra sidan slottet gå.